

ved denne Tale om Kompensation til dem skulde have ladet sig vildlede og ikke tilstrækkelig grundig have tænkt Sagen igjennem; thi det kan jo ikke negtes, at det er høist fristende for Kommunerne at faae Tilbud om at faae deres trykkende Byrder lettede ved et Tilskud af 4 Mill. Kr. Jeg frygtede for, at Kommunerne virkelig havde taget imod dette Tilbud og ladet det gaar ud over de Smaa. Det glæder mig, at det ikke er blevet Tilfældet. Mindretallet udtaler jo i den Anledning i sin Betænkning, at vi nære den Overbevisning, at de, der hidtil have svaret Kommunestats, og som dog ere dem, der eie Noget, paa ingen mulig Maade vilde lægge de Byrder, som dog thynge saa haardt, over paa deres ubemidlede eller slet Intet eiende Medborgeres Skuldre. Den Tillid havde vi til Kommunerne for Balgene, og heldigvis ved disse Lovforslags Prøvelse ved Balgene have saa godt som alle Kommuner svaret: Vi vilde ikke begaa den Uretfærdighed. Det spaar efter min Mening Lykke for Landet, og det siger mig, at Demokratiet her i Landet til enhver Tid er rede til at værgе de Fortrykkes Stilling i Samfundet; men jeg har ogsaa det Haab, at det skal varse om, at Demokratiet maa indfri nogle af de Øster, som iøvrigt baade Høire og Venstre i Forening have givet, til Samfundets Stedbørn om at ville være med til at afhjælpe de sociale Brøst. Jeg skal dertil kun sœie, at jeg har en anden Beregning, som jeg ogsaa vil tillade mig at fremtætte, og til Grund for hvilken jeg ogsaa lægger disse 400,000 Medlemmer, som kunne blive Medlemmer af Sygekassen, men aldrig blive det fuldt ud, fordi nogle af dem ere saa daarlig stillede, at de ikke kunne blive det. Sæt at disse 400,000 blot drikke een Snaps om Dagen, saa er det en Udgift aarlig efter Regjeringens Forslag af 6 Kr., og det er altsaa blot for den ene Snaps et Beløb af 2,400,000 Kr., det er altsaa atter en Støtte for, at den Beregning, jeg gjorde for, nogenlunde skal holde Stik. Jeg vil udtale tillige, at det er fuldstændig berettiget, om Rigsdagens Afdelinger gaa til at vedtage § 25. Men naar vi have gjort det, saa maa efter min Mening al Tale høre op om, at den danske Rigsdag virkelig gjør Noget for at raade Bod paa de sociale Brøst i Samfundet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for Mindretallets Forslag og udstemme § 25. Jeg opfordrer derefter at stemme for de af den ærede Ordfører anbefalede Vædringsforslag, ligesom jeg angaaende Overgangsbestemmelserne foreløbig fraraader at stemme for det til Nr. 43 af Finansministeren stillede Vædringsforslag, og endelig fraraader jeg at stemme for den høitærede Finansministers Vædringsforslag til § 26 angaaende Tiden for Lovens Straftæden, idet Mindretallet der maa anbefale sin Affattelse, som gaar ud paa, at Loven først træder i Kraft, naar en Revision af Toldloven har fundet Sted.

Øvede: Jeg vil kun tillade mig at gjøre den Bemærkning med Hensyn til den Beregning, som blev opstillet her, at den i hvert Fald har den Brøst, at Forbruget af Brændevin ikke er 36 Mill. Potter, ja ikke engang 30 Mill. Potter. Det er efter Toldbestyrelsens Beregning 31,352,000 Potter. Efter min Beregning — jeg tør sætte den derimod — er det ikke mere end 30 Mill. Potter. Deraf gaar 1 à 2 Mill. Potter til anden Brug end til Konsumtion, saaledes at der jagtens ikke bliver mere end 28 Mill. Potter, der forbruges som Drikkevarer.

Ordføreren (Mazén): Overfor de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Ordfører for Mindretallet (Dam) om de Virkninger, som det kan forukses, at en Lov som den her foreslaaede vil have paa Forbruget af Alkohol, skal jeg sige, at det jo egentlig er et Spørgsmaal, hvordom Enhver har og kan have sin egen Mening. En tror, at Loven vil virke mere, en Anden tror, at den vil virke mindre. Jeg mener nu, og jeg tror, at Erfaringen fra andre Lande bekræfter min Antagelses Rigtighed, at en saadan alvorlig Afgift som den, der her er Spørgsmaal om, nok vil bevirke en Nedgang i Forbruget. Det er særligt fra dette Synspunkt, at vi have holdt paa den høie Afgift, som her er foreslaaet. Det er jo imidlertid muligt, at Indtægten bliver større end paaregnet, men man kan naturligvis ogsaa have den Mulighed for Die og gjennem en eller anden Bestemmelse sikkre sig og forbeholde sig Raadigheden over den høiere Indtægt, som derigjennem maatte komme ind.